

Tu no pots volar

Avui fa un dia preciós i la Duna xiula mentre estén la roba. Està convençuda que aquest sol tan rialler no trigarà gaire a eixugar-la.

Mentre acaba de preparar la bugada escolta el cant dels ocells que també han aprofitat aquest matí tan assolellat per desplegar les ales i fer un vol. Hi ha orenetes, estornells, cadeneres i algun cucut. La Duna no pot deixar de mirar-se'ls, l'enamora veure els dibuixos que fan quan volen pel cel. Són tan lleugers i tenen unes plomes amb uns colors tan vius. Com li agradaria ser un ocell!

Mentre rumia que bonic ha de ser poder volar i veure el bosc des de dalt, s'adona que enfilat a l'arbre hi ha el mussol que se la mira i riu sense parar.

—Ai, Duna, tu mai no podràs volar. Ets una eruga i sempre t'hauràs d'arrossegar per terra. Mira quina panxa més llarga que tens, i aquest grapat de cames. Fas riure! En canvi, fixa't en mi, tinc plomes, tinc ales..., i enfilat aquí a l'arbre puc veure el bosc des de dalt.

A la Duna se li enrojolen les galtes i, furiosa, respon al mussol:

—Tu calla, mussol! I no te'n riguis d'una pobra eruga.

L'eruga agafa la cistella de la roba d'una revolada i deixa el mussol palplantat, dalt de l'arbre, rient a cor què vols i repetint una i altra vegada:

—Tu no pots volar, tu no pots volar!

Perdó

Tu no pots
volar

Se'n va corrents a veure els seus amics. Les riotes del mussol l'han entristit molt, feia dies que no passava tanta vergonya, que no sentia tanta ràbia. És com si a dins seu s'hi hagués despertat un drac enfurismat, com si li cremés la panxa. L'abella, l'escarabat, l'esquirol i la marieta escolten atentament mentre la Duna els explica la picabaralla amb el mussol. Tots l'abracen i la consolen, no els agrada veure la seva amiga tan trista.

—Duna, no pateixis — li diu l'esquirol Pol—. Cadascú és com és, i qui riu l'últim sempre riu més bé!

—El que no sap el mussol és que hi ha animals que es transformen, que canvien la seva forma i que no està bé riure's de ningú —li explica el saltamartí Agustí.

—Duna, ets petita per fora, però molt gran per dins. Entra dins teu, com si fossis una tortuga, i busca tot el que has après —l'anima la marieta Mariona.

La Duna s'acomiada dels seus amics i els dona les gràcies per tot el que han compartit junts. Els seus amics tenen raó, ja és hora de creure més en ella mateixa, d'embolicar-se amb els fils de tot el que ha après. Ha arribat del moment de canviar-se el vestit. I a casa, lluny del soroll del bosc, a poc a poc va cosint el sac on dormirà els propers dies. I quieta, arraulida allà dins, enmig del silenci de la nit, s'adorm plàcidament mentre somia que s'ha fet crisàlide. Quan la Duna es desperta i surt de l'embolcall, s'adona que ja no és una eruga: el seu cos, que abans era llargarut, ha desplegat dues ales plenes de colors, fines i lluent que ballen amb el vent. L'eruga s'ha convertit en una bonica papallona.

Quan els seus amics la veuen volar queden meravellats i piquen fort de mans.

—Visca! Visca la Duna!

La papallona vola cel enllà mentre saluda els seus amics amb les ales. Quan passa pel costat del mussol, aquest se la mira amb els ulls oberts com dos fanals.

—Duna, em perdones! —li suplica el mussol.

—És clar, mussol, tots ens podem equivocar!

I la papallona continua el seu vol mirant-se el bosc des de dalt.

Judit Esquís

Orelles de papallona

Perdó

Tu no pots
volar

PROPOSTA DIDÀCTICA

- Demanem als infants que portin una diadema de casa. Pintem les ales de papallona, les retallem o punxem i les enganxem a la diadema amb cola de barra.
- Juguem a volar!
- Podem aprofitar el conte *Orelles de papallona*, de Luisa Aguilar (ed. Kalandraka), per treballar l'autoestima i l'acceptació. Enllaç del conte: <https://www.youtube.com/watch?v=lBD-AbHZeLA>
- Acabem l'activitat amb la cançó: «Papallona vola» (<https://www.youtube.com/watch?v=tYESS0zY0lg>)

Material: Una diadema, plantilla d'unes ales de papallona (p. ex. com les d'aquesta pàgina), retoladors i cola de barra.

